

Aynaya Bakmaktan Korkmayın

Seffaf, dürüst ve çalışkan. Bu üç sözcük bugün İstanbul Nişantaşı Zafer Sokak'ın kuaförlerle dolu olmasına sebep olan Veysel Öz'ü tanımlıyor. Vedat Demiralp ise şöyle tanımlıyor: "Bugün mesleğimde iş prensibi varsa, iş aşkı varsa Veysel Abi'den öğrendiklerimle vardır. Tabi zeminimde de var ama bugün saç kesimini yüzde 80-90 ben yapıyorsam, Veysel Abi'den gördüklerimle yapıyorum. Bugün geriye dönüp baktığımda Veysel Abi'nin bende bıraktığı birçok iz görebilir."

Mütevazı ve içerisinde sevgi dolu ifadeler var... Bizi ayakta tutan bu ifadeler değil midir? Vefalı olmak ve verilen emeğin değerini bilmek... İnsana saygınlık kazandıran önemli özellikler.

Bu sayımızda sadece bir usta bir çırak değil, bir usta iki çırak ile beraberiz: Veysel Öz, İlda Doğancıoğlu ve Vedat Demiralp. Veysel Öz'ün mesleki tecrübelerinden beslenmiş iki isim ile gençliğin ve heyecanın enerjisinden faydalanan bir usta...

Hatıralara bir kulak verelim...

Veysel Öz: Topağacı'nda, iki katlı Nazım Tuzcu diye bir kuaförde on üç yaşında, çırak olarak başladım. O zamanın ünlü artistlerinin gittiği bir salondur. Nesrin Sipahi gibi en eski artistlerden bahsediyorum. Dört sene zarfında, kendimi orada geliştirdim. On yedi yaşında oradan ayrıldım ve Necdet Rafete geçtim. İyi bir salondur ve ben de iyi salonlarda olmak istiyordum. Çalışırken bana verdikleri müşteriler bende kalırdı. On yedi yaşında oradan ayrıldıktan sonra Mehmet

"Ayna ile barışık olan herkes iyi bir sanatkar olur. Aynayla barışık olmayan iyi bir sanatçı olamaz."

Veysel Öz

“Benim herkese söylediğim şey şu; ben çöpçü de olsam en iyisi olurum. Ya yapacaksın o işi ya da yapmayacaksın.” *Veysel Öz*

Hüseyin'e gittim. Orada zorunlu olarak çalışmam gerekti. Bana kapılarını açtılar. Bunu hiç unutmam. Altı ay orada çalıştıktan sonra ünlü kuaför Mahmut'un yanına girdim çünkü hep yükselmek istiyordum ve işim konusunda çok hırslı biriydim. Bir zaman sonra o dönem Paris'ten daha yeni dönmüş olan Mevlüt ile beraber dükkan açmaya karar verdik. Nişantaşı'nda Zafer Sokak'ta dükkan tuttuk. O zamanlar o dükkan bomboştu ve pek kadın geçen bir sokak değildi. Fakat eski müşterilerimiz geldi çünkü Nişantaşı'nda çok sevilmiştik. 1978 yılıydı ve Zafer Sokak'ta ilk kuaför salonunu biz açmıştık. Sonrasında 82'de o sokakta başka bir dükkan açtım. Dükkanımız eski salonumun hemen karşısındaydı. Bir iki sene orada beraber çalıştık. O dönem Ajda Pekkan gelmeye başladı. On beş sene Ajda Pekkan'ın saçlarını ben taradım. Biz Ajda Pekkan ile Eurovision'a gidip geldikten sonra Zafer Sokak'ta karşıya üst kata ayrı bir salon açtım. Vedat Demiralp o sırada geldi. 200 metre kare dükkanda iğne atsan yere düşmezdi.

Vedat Demiralp: Askerden dönmek üzereydim. Kendime yeni bir yer arıyordum. Mehmet Hüseyin'e ya da Veysel Abi'nin yanına girmek, popüler bir yerde çalışmak istiyordum. Terhis olacağım hafta iş

görüşmesine gittim. Birinci katta ki dükkan yeni açılıyordu. Ben ilk önce Veysel Bey'in eşi Nazan Hanım'la iş görüşmesi yaptım. Veysel Abi'de izliyordu ve bana fön çektiler. İşimi beğendi, böylece çalışmaya başladım. O dönem beni almasının sebebi en iyi elemanlarından birinin Amerika'ya gidecek olmasıydı. Salon gerçekten çok kalabalıktı. Bende yirmi bir-yirmi iki yaşlarındaydım. Fakat Veysel Abi'nin ikinci salonda yaşadığını yaşadım, eski çalışanlardan beni kimse istemiyordu. Ekibe yeni gelmişim ve müşteriler tanıdıklarına gidiyordu. Ben kapıda karşılıyordum, saç yıkıyordum, yolcu ediyordum. Veysel Abi o kadar işine motive oluyordu ki etrafımı göremiyordu. Diğer kalfalar beni Veysel Abi'nin yanına bile yaklaştırmıyorlardı.

İlde Doğancıoğlu: Ben de aynı şeyleri yaşadım ilk geldiğimde. Asabidir, sakın yanına gitme diyorlardı. Veysel Bey'i yanlış lanse ediyorlardı.

Vedat Demiralp: Fakat zamanla müşterilerle yakınlaştım. Arkada saçlarını yıkıyordum, boyalarını hazırlıyordum. Tacettin Amerika'ya gittikten sonra yavaş yavaş müşteriler bana dönmeye başladı. Ben de kendime bir köşe yaptım ve saçlarını bana yaptırmak isteyen müşterileri oraya alıyordum. Aynı Veysel Abi'nin zamanında yaptığı gibi saçlarını bana

yaptırmak istemeyen müşterinin karşısına saçlarını yaptığım müşteriyi oturtuyordum ki görüp etkilensin. Ben çok iyi topuz tarayamazdım o zaman. Veysel Abi sayesinde geliştirdim. Askerden önce Beşiktaş'ta bir mahalle dükkanında çalışırdım. Oradaki manikürcü bana Nişantaşı'nda bir salona git orada önün açık olur demişti. Veysel Abi'nin yanında 82 yılında başladım ve 85'e kadar çalıştık. 1 yıl bir ayrılığımız oldu. O arada Veysel Abi Etiler'e ikinci salonunu açtı ve ikinci salonu açınca oraya ağırlık vermeye başladı. Etiler'de ilk defa kuaför salonu açan kişi Veysel Öz'dür. İnsanlar Nişantaşı iş yeri oldu mantığı ile akın akın Etiler'e gidiyordu.

Estetica: İlk ayrılık süreciniz nasıl oldu? Veysel Bey'le neden ayrılmaya karar verdiniz?

Vedat Demiralp: “Veysel Abi bana bir teklif var.” dedim. Beni de iş sahibi ve bir salona ortak olmak cezbetti. Veysel Abi'de anlayışla karşıladı ve bana bazı nasihatlar buldu. O zamanlar ben de Veysel Abi gibi çok hırslıydım. Sürekli basamak atlamak istiyordum. O sebeple başka bir dükkana ortak oldum. Derken bir gün kapı çaldı. Veysel Abi'nin iyi müşterilerinden biri benimle konuştu. O zamanlar ortağım da aramız bozulmaya başlamıştı. Müşterinin aracılığıyla Veysel Abi'yle konuştuk. Bana çok iyi bir teklifte bulundu. Hakikaten

“Bugün mesleğimde iş prensibi varsa, iş aşkı varsa Veysel Abi’den öğrendiklerimle vardır.”

Vedat Demiralp

de dediği gibi oldu Veysel Abi hep dürüsttü, açıktı. Böyle olunca işe daha sıkı sarıldım. Ciro üç katına çıktı. Zaten biz ayrılırken de hiç kötü ayrılmamıştık.

Veysel Öz: Ayrılırken tabii ki bir burukluk oluyor ama kimsenin önünü kesmek, kimsenin işine balta vurmamak istemem. Zaten eğer dürüstse ve dürüst bir şekilde ayrılmışsa ayrıldıktan sonra hepsinin de dükkanlarını ziyaret ediyorum. Öncelikle iyi düşündün mü derim ayrılırken, düşündüm derse o zaman da zaten söyleyecek bir şey yoktur. **Kuaför olanların en büyük isteğidir kendi salonunu açmak. Ben zamanında hiç düşünmemiştim. Fakat buna mecbur ettikleri için kendi salonumu açtım.** Tabii ki insan dükkan açsınlar başarılı olsunlar ister. Ben benden ayrılan herkesin ismini duymak isterim, yok olup gitmesinler. Ayrılmak

insanın doğasında var. İldada bilir ben salonda çalışırken her şey açık bir şekilde işler. Hangi ay ne kadar iş yaptığımızı hepsi bilir. Yani gizli hiç bir şey yok. Onun için benden ayrılmadan salonları nasıl çalıştıracaklarını da biliyorlar zaten.

Vedat Demiralp: Bizim işimiz parayla değil zaten bizim işimiz işletmeyle. Yani ben o salonda çalışırım ve masamı kendim temizlerim toplarım. Bu Veysel Abi’nin bana öğrettiği bir şeydir. Şu an da benim salonumda on üç kişiyiz ve hâlâ bu böyledir. Topuz yapmasını, saç kesmesini ondan öğrendim, o çalışırken çok sıcaktır. Hiç çekinmez, müşterisini hiç sakınmaz herkese verir.

Estetica: Veysel Bey’de görüp asla yapmam diyeceğiniz bir şey var mı?

Vedat Demiralp: Veysel Abi’den görüp yapmayacağım tek şey sabahları salona çok soğuk girmesidir. Günaydın dediğini duyamazdık. Benim yapmadığım tek şey odur. Ben sokağın başından girdiğim zaman kiminle göz göze gelsem “Günaydın!” diyerek yürürüm.

Estetica: Veysel Öz ile ilk defa çalışmaya nasıl başladınız?

İlda Doğancıoğlu: Ben Almanyadan geldim. Kendimi bildim bileli işime aşıktım. Hatta bu sadece isim olarak gördüğüm bir şey değil, benim yaşam tarzımdı. Bir gün işletmeci mi olacağım, salonum mu olacak, değil di benim için. Ben saç taramak istiyordum. Liseyi yarıda bırakıp Almanyada çok meşhur bir salona girdim. O zamanlar üç senelik bir eğitim dönemi vardı ve o dönemi tamamladım. Fakat ailemin ısrarı üzerine Türkiye’ye döndüm.

O zaman Veysel Bey’i tanııyordum ve anneme dedim ki ben burada nerede çalışabilirim. Annem de

“Yeşilköy’de bir yer var çok methediyorlar gel seni oraya götürüyem” dedi ve Baykan Abi’ye götürdü. O zamanlar 18 yaşındayım. Baykan Abi’de “İçerideki kalfaları işaret ederek sen bunların yanında çalışamazsın kızım. Bunların hepsi kurt, sana iş vermezler. Burada ancak manikürcü olabilirsin.” dedi. Ben de “Sanatçiyim ben kendi işimi yapacağım.” diyerek orada işe başlamadım.

Sonrasında 2 yıl Bakırköy’de bir salonda çalıştım ve olmadı, orayı da bıraktım. Araya evliliğim ve çocuklarım girdi. Bir süre mesleğimden uzak kaldım. Fakat o sürede de sürekli sektörü takip ettim. Ardından bir süre Kariyer Eğitim Kurumları’nda eğitimlik yaptım. Fakat bana yine de yeterli gelmedi. Çocuklarım biraz büyüyünce tekrardan işime dönemeye karar verdim. İşte Veysel Bey’in yanında o dönemde çalışmaya başladım. Salonu görünce “Evet burası olur.” dedim. **Veysel Bey sağolsun çok zaman ayırdı. Oturduk, iş görüşmesi yaptık. “Gel, çalış.” dedi ama işler hiç de öyle kolay olmadı benim için.** Salon çok kalabalıktı, prim sistemi, hisse sistemi, bildiğiniz bir kemik kadro vardı. Çok fazla müşteriye yaklaştırılmıyordum, sadece boya sür, saç yıka... Veysel Bey’in yanına başladığımda 99 senesiydi. Büyük bir keyifle başladım. Fakat çok zor şartlarda başladım.

Veysel Öz: Ben İlda’ya her zaman söylerim. Bendeki hırs var onda. İlda bana zaman zaman Pazar günleri bile gelmek istiyorum derdi. Kaçırduğum şeyler olsun istemiyorum derdi. İlda’ya 48 saat çalış desen bile çalışır.

Estetica: Size iyi ki bu salona gelmiş derdirten

sebepleriniz oldu mu? Olduysa açıklayabilir misiniz?

İlda Dođanciođlu: Tabi ki oldu. İy ki gelmişim diyorum. Bu benim hayatımda bir dönüm noktasıydı. Beni zorluklar her zaman daha çok kamçılar. Kolay olan hiç bir şeyi tercih etmemişimdir hayatımda. **Zor olan benim için her zaman daha ileriye gitmeme sebebiyet verir.** Yani Veysel Bey'in o dönemki kadrosu buyur gel aramıza gir, sende bunu yap deseydi; ben orada mutlu olmazdım. Ben zorla, kopararak almalıydım her şeyi. Bunun bugün ki başarımda payı büyüktür. **O zamanlar kadının başarısına inanan çok az insan vardı çünkü bu sektör erkeğin elindeydi. Veysel Bey çok fazla konuşmasa bile o dönem bakışlarıyla güvenini hissettiriyordu.** Veysel Bey'le başladığımda ben zaten bu işi biliyordum. Saçı da iyi kesiyordum, boyayı da iyi biliyordum. **Benim tek zayıf noktam topuzdu, ben topuz taramıyordum.** **Almanya'dayken benim çalıştığım ortamda topuz taranmıyordu. Veysel Bey ise bu konuda dahiydi.** Yani onu izlemekle doyamazdık. İzlerken bile hayranlıkla izliyorduk. Ben o dönem hiç topuz tarayamazdım ve kaçardım, o zorlardı. Şimdi ise kendimi sadece topuz tarayarak buluyorum. O dönem yaptığı işleri anlatan pek kimse yoktu ama Veysel Bey yaptığı işi bize teker teker anlatırdı ve yeniliğe çok açıktı.

Veysel Öz: Almanya'da yetişmek

İlda'nın; daha disiplinli, daha prensipli, daha her şeyi isteyerek bilerek yapan biri olmasını sağlamış. İldadan sonra Almanya'da yetişmiş biri daha geldi. Aynı şeyi onda da gördüm. Oradaki iş disiplini hiç bir yerde yok. Eğer ben saç keseceksem ve saç İlda hazırlıyorsa her şey tam olur. İldada bir şeyi yaparsa tam yapıyor, eksik bir şey yapmıyor. Benim herkese söylediğim şey şu; ben çöpçü de olsam en iyisi olurum. Ya yapacaksın o işi ya da yapmayacaksın.

Estetica: Veysel Bey HAIRiST'te İlda'yı şov sırasında görünce neler hissettiniz?

Veysel Öz: Mutlu oldum tabii ki ama bir o kadar da üzüldüm. Benim dükkanımdan çıksaydı keşke dedim ama bu tabii ki sevgiden kaynaklanan bir şey.

Estetica: Veysel Bey sizi tebrik edince siz neler hissettiniz?

İlda Dođanciođlu: Ben tabi çok duygulandım, zaten şov esnasında gördüm. İlk sıradaydı ve şov esnasında selam verdiğimi hatırlıyorum. Çok mutlu oldum, insan kendi ailesinden birini görmüş gibi oluyor öyle söyleyebilirim. **Her ne olursa olsun ki bizim zaten ayrılma şartlarımız kırıcı değildi. Öyle olsaydı bile yine duygulanırdım.**

Veysel Öz: Öyle olsa da yine gelirdim. Çünkü ben İlda'yı severim.

Estetica: Veysel Bey'in yanından ayrılan bir çok çalışanı oldu. Ona bu röportajı teklif ettiğimizde sizce neden sizleri önerdi?

“O dönem yaptığı işleri anlatan pek yoktu ama Veysel Bey yaptığı işi bize teker teker anlatırdı ve yeniliğe çok açıktı.”

İlda Dođanciođlu

İlda Dođanciođlu: Sırf maddi odaklı da düşünmüyorduk ondan olabilir diye düşünüyorum. Sanırım bir de insan en çok kendisine benzeyenleri seviyor.

Vedat Demiralp: Katılıyorum. O dönemde de Veysel Abiden aldığım paradan daha fazlasını teklif edip beni çağırınlar vardı ama dedim ki; “Ben burada az para alacağım ama ben burada Vedat olacağım.”

Estetica: Aslında konuşacak, paylaşacak, anlatacak o kadar çok şey var ki... Ancak yerimiz kısıtlı... Buradan genç meslektaşlarınıza ne iletmek istersiniz?

Veysel Öz: Müşteri mutluya ve bunu hissederseniz daha rahat çalışırsınız ve müşteriyi daima şaşırtmak çok önemlidir. Föne bile aynı yerden başlamayın her daim müşteriyi şaşırtın. Ayna ile barışık olan herkes iyi bir sanatkâr olur. Aynayla barışık olmayan iyi bir sanatçı olamaz. Çünkü ayna tüm gerçekleri gösterir. **Müşteriyle aynada göz göze gelmezsen, müşterinin ne istediğini anlayamazsın.** Göz göze gelersen, o zaman anlarsın ama çoğu kişi aynaya bakmaktan kaçınır.

Aynaya baktınız mı?

Burada yer alan hikâyeler sizin hikâyemiz... Başlangıçların, ayrılıkların, vedaların hikâyesi... İçinde sevgi ve saygının olduğu, “Ondan çok şey öğrendim.” veya “Çok çalışkandı, dürüsttü...” diyebilen vefalı insanların hikâyesi.

Bir sonraki usta-çırak sohbetinde görüşmek üzere...